

ΜΗΧΑΝΕΞΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

Ἐν Ἀθήναις φρ. 15—Ἐν δὲ ταῖς ἑπαρχίαις φρ. 16.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα 20.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ Ἀστικῆς, Δωμ. Ἀριθ. 1.
Ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Β. Γαβριηλίδης.

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ὅσοι στείλουν τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν διεύθυνσίν των εἰς τὸ Γραφεῖον ἢ εἰς τὸ Τυπογραφεῖον, Ὅδος Θεσπέως, ἀριθ. 12.

ΑΛΛΗ.

Χάριν εὐκολίας τῶν ἐγγραφομένων συνδρομητῶν γίνονται δεκταὶ καὶ

Συνδρομαὶ ἑξάμηνοι φρ. 8.
» τρέμηνοι » 4.

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ.

Αἱ Ἀθηναὶ πρὸ πολλοῦ φιλοξενουσὶν μίαν ἑκτακτον μεγαλοφυΐαν, ἥτις καὶ περ θήλεια φέρει ἀρσενικὸν ὄνομα καὶ ὀνομάζεται : **Στέφανος Ξένος.**

Καὶ μόνον ἂν θελήσωμεν νὰ σκιαγραφήσωμεν τὴν μεγαλοφυΐαν αὐτὴν, μᾶς χρειάζονται τοῦλάχιστον ἓνός ἔτους «**Μὴ χάνεσαι**»

Αἱ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον σήμερον θέλομεν νὰ εἴπωμεν, μᾶς ἀρκεῖ ἓν σημεῖον τοῦ χαρακτῆρός του, τὸ ἐξῆς :

Ὁ κ. Στέφανος Ξένος δι' ὄλου τοῦ βίου του (καὶ εἶναι ἐξηκοντούτης) ὅταν δὲν ἔχη χρήματα, τότε μάλιστα ἔχει.

Πρὸ τίνος τοῦ εἶχε τύχει—καὶ τοῦ τυχαίνει συχνά—νὰ μὴν ἔχη χρήματα, ὅπως καὶ συχνά πάλιν τοῦ τυχαίνει νὰ ἔχη, διότι ἀκριβῶς ἔχει ἐπειδὴ δὲν ἔχει, ὅπως ἐνίοτε δὲν ἔχει ἐπειδὴ ἔχει.

Τέσσαρες ἀθάνατοι καὶ ὀλίγος περίπατος ἐντὸς τοῦ δωματίου του στιγμηδὸν τὸν ἔλαμαν πλούσιον.

Τῆ ἑπαύριον παρουσιάζεται εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν καὶ τοῦ λέγει :

— Εἶμαι Συρναῖος καὶ πολυμήχανος. Θέλεις νὰ λυθῆ τὸ ζήτημα ἐντὸς ὀλίγου; Ἄσπε με νὰ πάγω εἰς Κωνσταντινούπολιν. Μὲ ἓν ἑκατομμύριον σοῦ τὸ λύω. Τί θὰ κάμω, μὴ σὲ μέλει. Θὰ εἰσδύσω εἰς τὰ χαρέμια, θὰ κάμω τὸν Ὄσμάν καὶ τὸν Σουλτάνον φιλέλληνας, θὰ σοῦ πλέξω ὀλόκληρον μυθιστόρημα, θὰ γίνω πραγματικὸς διάβολος ἐν **Τουρκίᾳ**, ἀλλὰ τὸ ζήτημα θὰ τὸ λύσω. Δέχεσαι;

— Ἡ φιλοπατρία μου μὲ ἐμποδίζει νὰ σοῦ ποῦ : ὄχι.
— Θὰ μοῦ δώσης 5 ἕως 6 χιλιάδας λίρας.

— Μάλιστα.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Στέφανος Ξένος ἦτο ἐν Κωνσταντινούπολει. Αἱ 7 χιλιάδες ἐπαγώθησαν καὶ εἰκοσιπέντε χιλιάδες φράγκων ἄς ἐδανείσθη παρὰ τίνος Γάλλου ἐπὶ τῆ βάσει ἐπιδείξεως ἀλληλογραφίας τοῦ Στεφάνου Ξένου μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀλλὰ τὸ ζήτημα δὲν ἐλύθη καὶ ὁ Στέφανος Ξένος ἐπανῆλθεν ἀπρακτος καὶ χωρὶς παρῶν, καὶ μὲ τὴν υποχρέωσιν νὰ ἐπιστρέψῃ τῷ Γάλλῳ τὰς 25,000 φρ. Ἀλλὰ τὸ ἄστρον του, ὅπερ ἠρώτησε, τῷ εἶπε :

— Δὲν ἔχεις παρᾶ, ἀρα ἔχεις.

Μιὰ, δυὸ καὶ σ' τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

— Κύριε πρωθυπουργέ, ἔχω ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δημοσίου δι' ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων.

— Πῶς;

— Ἐξώδεσσα ἐνεργῶν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς τὸν ἀπέπεμψε δι' ἑνὸς μειδιάματος, ἀλλ' ὁ κ. Ξένος ἐπιμένει εἰς τὴν ἀγωγὴν του.

Αὐτὰ διαδίδονται μετὰ πολλῆς ἐντάσεως, χωρὶς οὔτε ὁ κ. Ξένος, οὔτε ὁ κ. πρωθυπουργὸς νὰ τὰ διαψεύσῃ.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐξελέγετο ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὸν κ. Σωτήρη, τὸ δαιμόνιον τοῦ πρωθυπουργοῦ ἠκούσθη σατανικώτατα συρίζον εἰς τὸ οὖς του :

— Καὶ σ' τὰ δικάσου, καὶ σ' τὰ δικάσου!

*Ἄν κρίνωμεν ἐκ τῆς περὶ διπυρίτου διωλογίας τοῦ κ. Πετιμεζᾶ, ἣν δὲν ἀνήρκεσεν ὁ κ. Κουμουνοῦρος ἢ Βουλῆ χθὲς **παρέπεμψε** καὶ τὸν ἓνα καὶ τὸν ἄλλον.

Ὁ κ. Πετιμεζᾶς εἶπεν ὅτι μόνον ὅταν ἀφῆρᾶ τοὺς προβιβασμοὺς ἐνήργησεν ἐναντίον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὡς πρὸς τὴν γαλέταν ὁμῶς ἀπῆκουσεν εἰς τὰς διαταγὰς αὐτοῦ.»

Τί διάβολο; Πρέπει παρωδοῦντες τὰ περὶ Ῥώσων καὶ Τατάρων λεγόμενα νὰ εἴπωμεν :

— Ζῦσε τὸν Πετιμεζᾶν, νὰ εὔρῃς ἀποκάτω τὸν Κουμουνοῦρον;

*Ἐπειτα εἰς τὴν ἐπ' ἐσχάτων γενομένην σαχλομαχίαν μεταξὺ «Πρωτῆς» καὶ «Ἐθνικοῦ Πνεύματος», τὸ τε-

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΛΟΓΟΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

* Ο κύριος Σωτήρης παραπεμπόμενος εις την προανάκρισιν απήγγειλε λόγον εξ ου συνελέξαμεν τους εξής αδάμαντας ους κατατάσσομεν εν τη σειρά των τελευταίων λόγων των μεγάλων ανδρών.

**

α' Αμα προεκκηρύχθη η δημοπρασία του διφυρίτου χίλιου αλευράδες ηλθον εις το υπουργεϊον από τον Πειραιά και με έπολιόρκησαν. Χίλιοι αλευράδες μοι υπεδείκνουν χίλια μέσα, χίλια δείγματα».

**

αδέχομαι την ευθύνην μέχρι των υστάτων».

**

αδεν εινε ευκολον εις τον καθένα να ατενιση τον Ζιμ-
βρακάκη».

**

α' Ησθένησα εις το υπουργεϊον υπογράφων εκείνην την
έποχην 500 έγγραφα την ημέραν.»

**

α' Είνε αληθές ότι κατέσχον τα συναλλάγματα άτινα κα
τέθεσεν ως έγγυήσιν ο Λάμπρου αλλά και λίραις αν ησαν
πάλιν ηθελον τας κατάσχει. Τα κατέσχον διότι ειχον αξίαν».

Κήρυξ.

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ.

Χωρικός πρώτην φοράν επιβαίνων σιδηροδρόμου, αγορά-
ζει το εισιτήριόν του εν τω σταθμῳ του Πειραιώς, ενῶ δε
δίδει τα λεπτά του :

— Να με κατεβάσητε σ' το Καρνεϊο της Γραιάς, Ελλάς,
θέλω ν' ανταμώσω τον Κώστα Νάσο.

Άνηρ και γυνή σταματούν εν τη πλατείᾳ του Συντάγ-
ματος εφημεριδοπώλην.

Ἡ κυρία θέλει ν' αγοράσῃ ὁ σύζυγός της ὅλα τὰ σατυ-
ρικά φύλλα. Ὁ σύζυγος δυστροπεῖ ἀκούων ὅτι τὸ «Μὴ
Χάνεσαι» τιμᾶται δέκα λεπτῶν.

Ἡ Κυρία πρὸς τὸν Κύριον:

— Ἐλα τώρα, μὴ χάνεσαι!

Σκέψις ἐνός :

Ἄνθρωπος ὑψηλός και φαλακρός δύναται νὰ παραβληθῇ
πρὸς οἰκίαν τῆς ὁποίας τὸ πέμπτον πάτωμα δὲν ἔχει ἐπιπλα-

Ἄραχνη.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

Ἡ πρώτη τῶν «Ληστῶν».

Οἱ προσφιλεῖς εἰς τὸ ῥωμαϊκὸ «Λησταί» τοῦ Ὀφειμπαχ ἐκ
τῶν προτέρων εἶχαν βεβαίαν τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν των. Εἶ-
ναι ὑπόθεσις ὅπως δῆποτε ἐθνικὴ καὶ μουσικὴ ἦτις ἐγίνε καὶ
αὐτὴ ἐθνικὴ.

Ὅταν πρόκειται ν' ἀκούσῃς μουσικὴν φαιδρᾶν, πρὶν τὴν
ἀκούσῃς, φαιδρύνεσαι, ὅπως ὅταν πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῇς
τὸν ἀγγελόν σου, προεξοφλεῖς τοὺς παλμούς της αἰσθανόμε-
νος οὐ παλμούς.

Τὸ θέατρον ἦτο πλήρες καὶ ἐν τῇ πλησμονῇ του ὑπῆρχε
ιδιάζουσά τις ζωή. Καὶ αὐτὰ τὰ Μπουκουρικὰ ρεύματα
κατὰ τὰς δύο πρώτας πράξεις εἶχον θερμανθῆ καὶ ἔπνεον
χλιαρὰ καὶ ἠδυπαθῆ, ὡς ἡ θερμὴ πνοὴ τῆς φίλης διαπνέει
τὸν χνοῦν τοῦ τραχήλου σου, ὅτε κεκλιμένη ἐπὶ τοῦ ὤμου
σοὶ λαλῇ τὴν γλῶσσαν τῆς σιωπῆς. Tableau!

Εἶναι καὶ ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ὑπόθεσις τόσον ἀπαγωγῶ φαι-
δρότητος καὶ μέθης, ὥστε δίδει πτερὰ καὶ τέχνην, καὶ ἐμ-
πνέει συμπάθειαν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀνικανωτέρους τῶν
ἠθοποιῶν. Κάνεις ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν παράτασιν τῶν Λη-
στῶν δὲν ἦτο ὅ,τι ἦτο, ἀλλ' ὅ,τι ἤθελεν ὁ Ὀφειμπαχ, ὅ,τι
ἤθελεν ὁ Μετλάκ.

Εἶναι ἐκ τῶν Μελοδραμάτων ἐκείνων τὰ ὁποῖα μετὰ ἑκα-
τὸν ἔτη, ἀν τὸ μουσικὸν αἶσθημα προβαίνει καλλιεργούμενον
καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ Ὀφειμπαχ ζῆ, θὰ ἀδῶνται ὑφ' ὅλης τῆς
πλατείας τοῦ θεάτρου. Πλὴν ὀλίγων τεμαχίων τὸ δημόσιον
θὰ μεταβάλληται εἰς χορόν.

Ἐί σατυρικὴ ὅμως actualité οἱ Λησταί! Ὅλος ὁ λόγος
περὶ τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων δὲν ἦτο κατὰ τὰς ἡμέρας
αὐτὰς τὸ μέγα ζήτημα τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως; Ὁ caissier
Grégoire δὲν εἶναι ὁ ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἑλ-
λάδος, ὅστις ἀγρυπνεῖ ὅλην τὴν νύκτα διὰ νὰ εὕρῃ δύο
τσεντέζιμα, ἀργὰ δὲ ἐννοεῖ ὅτι ἐκ τῶν ἑκατομμυρίων τὰ
ὁποῖα τοῦ ἔδωκαν νὰ φυλάξῃ τοῦ ἔμειναν χίλια διακόσια
φράγκα; Ἄν εἶναι ὁ ἀπεσταλμένος τίμιος ἔλεγχος; ὁ Gre-
goire ἐχάθη; Ἄν εἶναι ὅμως ξυπνός, κρατεῖ αὐτὸς τὰ διακό-
σια καὶ πέρνει ἐκεῖνος τὰ χίλια. Τοιαύτην ξυπνάδα δὲν
περιμένει ὁ κ. Κουμουνοῦρος παρὰ τῆς πλειοψηφίας τῆς
Βουλῆς;

Καὶ ὁ αἰώνιος μειδιῶν Πιέτρος (Φρειδερίκος) δὲν εἶναι ὁ
ἀειθαλὴς σεβαστὸς γέρον; Μὲ ποῖαν ἐπιτηδειότητα ἀφῆ-
ρει ἐκεῖνος τὰς ἐπωμίδας, τὰς ἐπικνημίδας, τοὺς σκούφους,
τὴν ποδιάν; Ἐ! ὁ πολιτικὸς μας Φρειδερίκος τί κάμνει
ἄλλο παρὰ νὰ ξεγυμνώσῃ τὸν γλυκόν του λαόν; Πόθεν
ἀνεσπᾶσθησαν τὰ πετσώματα ἢ ἀπὸ τοὺς πόδας τοῦ
φορολογουμένου λαοῦ; Ἐπὶ τέλους ὁ Φρειδερίκος μὴ ἔχων
πλέον τί νὰ πάρῃ κατὰ τὴν ὄραν τοῦ ἀποχωρισμοῦ φορτῶ-
νεται κολοσσαίαν πολυθρόναν καὶ φεύγει.

Ὁ Θεὸς γνωρίζει τί μᾶς ἐπιφυλάσσει ὁ κ. Κουμουνοῦρος
κατὰ τὴν ὄραν τοῦ σκληροῦ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας χωρισμοῦ!

**

Μέγιστα σημεῖα τῶν καιρῶν. Εἰς ἓν θεωρεῖον ἦσαν πέντε
δέκα τουρκᾶκια, ἡμερᾶ, φιλόγελα, ζωηρά.

— Εἶναι, εἰπομεν, ἡ νέα πορεία τοῦ ὑπουργεῖου Κουμου-
νοῦρου Ἀηλιγιάννη, ἡ σημαία τῆς ἐλληνοτουρκικῆς συμμα-
χίας καὶ τῶν οἰκονομικῶν.